

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 336. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960662624/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

Qværit Asinos Domini sui: Det er: Han søger sin Herres
Æseler.

*Historien viser, at man ofte faaer igiennemtrængende
Svar, hvor man mindst venter dem.*

61. Fabel.

Bondens Svar til Soldaten.

Et lige saadant uformodentligt Svar fik Soldaten engang af en Bonde: Bonden stod engang og gabede paa en Soldat, som sad paa en Træhest. Dette kunde Soldaten ikke lide, saa at han sagde: Hvi staaer du Slyngel her og gaber paa mig? Bonden svarer da: Hvis du ikke kand taale at jeg seer paa dig, saa kand du ride om i en anden Gade.

62. Fabel.

Rævens og Ulvens u-ægte Devotion.

En Ræv og en Ulv, som en Tiidlang havde ageret Catecheter udi Skoven, og med Iver havde tordnet imod de Syn-der, som blant Dyr og Fugle ginge i Svang, komme engang sammen og efter Sædvane igiennemheilede de andre Dyrs Vellyster og Begierligheder: Men just, da de vare midt udi denne Enthusiasmo, kom et Faar gaaende forbi, hvorud- over de begge glemte deres Morale. Ulven sagde: Jeg vil for Tidens Kortheeds skyld afbryde min Tale. Og Ræven sagde: Jeg vil og opsætte min til beyleligere Tiid, hvorpaa de begge løbe efter Byttet. Men, saasom enhver af dem vilde have Faaret alleene, geraadede de udi et saa blodigt Slagsmaal sammen, at de myrdede hinanden, og Faaret ved denne indbyrdes Kriig undkom.

*Fabelen viser, at mange af de udi egne Indbildninger
hellige Mennesker lære allerførst at kiende sig selv,
naar Fristelse kommer, og Prøve paa deres Hellighed
skal gøres.*

MORALSKE FABLER

63. Fabel.

Jupiter skikkede engang Mercurium til Athenen for at lade en Bog indbinde. Dette skeede: Men Bogbinderen lagde af Vanvare udi Mercurii Vadsæk en anden Bog af samme Bind, som indeholdt en heslig Satire over Jupiter, og hvorudi hans ublue Elskøve og forargelige Historier vare beskrevne, saa at han fik at læse de Ting, som hand mindst ventede.

Fabelen viser, at mange ved Hændelser faaer at vide de Ting, som ingen ellers tør sige dem.

64. Fabel.

Kierlingens Regimente.

En gammel knorvorren Kierling havde Sædvane at criticere Øvrighedens Forretninger, og sparede ikke Guderne selv, paa hvis Opførsel og Forsyn hun havde dagligen noget at sige: Dette kom Jupiter omsider for Øret, hvorudover han lod sætte samme Kierling paa sin Throne, og overdrog hende til en Tiid Regimentet. Strax derpaa lode sig indfinde Supplicanter med alle slags Ansøgninger, de eene u-rimeligere end de andre: En bad om Soelskin paa den samme Tiid, som den anden bad om Regn, en bad om Norden Vind, den anden om Synden Vind, og om deslige andre stridige Ting. Kierlingen holdt en tiidlang Contenance; men omsider blev hun saa utaalmodig, at hun kastede Stole og Skamle efter dem. Jupiter sagde da: I seer nu, Mørlille! at det er ikke saa let at regiere og at gjøre alle til Maade, som I haver meent, hvis I havde siddet en Time længer ved Regimentet, vilde neppe Bord eller Benk være bleven tilbage udi Himmelen.

Fabelen lærer, at det er lettere at criticere Øvrighed, end selv at regiere, og at det gaaer mange som Kandestøberen, der sagde: Jeg havde ikke troet at det var saa vanskeligt at være Borgemester, førend jeg selv kom i Raadet.